

A három legszükségesebb.

Az emberi testnek is három dolgra van szüksége, hogy fejlődhessek: a levegő, táplálkozás és mozgásra. Levegő nélkül csak néhány pillanatig a táplálkozás nélkül legfeljebb néhány napig élhet az ember. Hosszabb ideig nélkülözheti ugyan az ember a mozgást, azonban a tétlenség következtében rettenetes mértékben szenved egész test-szervezete.

A lelki élethez hasonlóan három dolgra van szükségünk:

1. Az ima.

„Emeljük lelkünket a menny felé, hogy Isten saját életéből egy lehelletet árasztasson lelkünkbe. Mi oly közvetlen közelében lehetünk Istennek, hogy minden váratlan baj, vagy megpróbáltatás alkalmával szívünk oly önkéntelenül fordul feléje, mint a virág a nap éltető sugarai felé.”

2. Bibliatanulás.

„Töltsetek be egész szíveteket Isten szavával. Ez az az élő víz, mely égető szomjotokat eloltja. Ez a mennyei kenyér. Jézus ezt mondá róla: „Ha nem eszitek az ember fiának testét és nem isszátok vérért, úgy nincs élet bennetek.” Ján. 6, 63. S mindjárt ezután, mintegy ennek magyarázatául: „A szavak, melyeket én szólok, lélek és élet.” 63. v. Testünk aszerint fejlődik és növekszik, a mily mértékben veszünk magunkhoz táplálékot, hogyan eszünk és iszunk. S ez teljesen így van a lelki életben is. Az az Isteni igazság és bölcsesség, melyet lelkünkbe felszivunk, ad lelki életünknek erőt.

3. Missziómunka.

„Krisztus kegyelmében csak akkor állhatunk, ha örömmel ragadunk meg minden kínálkozó alkalmat, hogy segítségére lehessünk azoknak, akik mellettünk vannak és akiknek segédletünkre szükségük van. A gyakorlat adja az erőt s a tevékenység a legelső életfeltételt. Azok az emberek, akik tőlünk várják az isteni áldások elnyerését, azért keresik az elédelt, hogy munka nélkül élhessenek. A tétlenség a fizikai és lelki életben egyaránt az elsatnyuláshoz vezet. Az oly ember, aki egy ideig vonakodna végtagjait mozgatni, nemsokára annyira elveszténi erejét, hogy nem is tudná őket többé mozgatni. Így azon keresztyén is, aki nem hajlandó a néki ajándékozott kegyelmi ajándékokat felhasználni, nemcsak, hogy nem növekedhetik Krisztus kegyelmében, hanem a benne lakozó képességeket is elveszíti.”

Ez a három pont képezi a keresztyéni élet titkát. Ha ezek egyikét elhanyagoljuk akkor egy lelki elcsenevedés áll be. Az első két pontot sokan megszivlelik, de csak kevesen vannak, akik a lelkek megmentésének munkáját is nagyra becsülnék. Sokan megelőlegesznek azzal, hogy a gyülekezetbe mennek és adományokat adnak, különben pedig saját ügyeikkel vannak elfoglalva, csak úgy, mint a világ egyéb gyermekei. Nem érzik a felelősséget, annak, hogy a körülöttük veszendőben menő lelkeket megmentsék a kárhozattól s hogy megértessék velük az utolsó figyelmeztető üzenetet. Ezen lelkek igen nagy veszedelemben vannak. White festvérnő a következőket írja róliuk: „Sokan, akik magukat keresztyéneknek

tekintik, elhanyagolják azon igényeket, melyeket Isten velük szemben támaszt. Tudják, hogy a rablók, a gyilkosok a paráznák Isten büntetését hívják magukra, ámde ők ezektől tartózkodnak, ők istentiszteletre járnak, imádkoznak, énekelnek, adományokat adnak. Örülnek, ha az evangélium predikálását hallják. Azonban egész életükben csak önmagukért aggódnak csa kmagukról gondoskodnak. Ezek a hűtlen szolgálkhoz hasonlóan nagyon meglesznek lepve, midőn az ítélet napján hallani fogják: „Vegyétek el tőlük a talentomot.” Abba a hibába esnek ezek, hogy csak maguk akarják élvezni az igazságot, melyet Isten az egész emberiség közkincsévé tett.

Az Istentől nyert áldásokat mások javára kell felhasználnunk. Sokan azzal a kifogással élnek, hogy ők alkalmatlanok a munkára. Azonban az alkalmatlanságot csak a tétlenség által idézték elő. Ők maguk ennek az okai. Ők maguk lesznek az okai ha az ítélet majdan úgy hangzik, hogy a hasonlatlan szolgát vessétek a külső sötét ségre. Ne feledjük, hogy a másokért való munka által szerezhettük magunknak, vagy vethejtük el magunktól az örök életet. Ezért minden lélek vizsgálja meg magát s aki nem érzi magát indíttatva, hogy Isten munkájának befejezésében részt vegyen, az kérje az Urat, hogy árásszon új életet lelkébe!

A magyar egyesület tavaszi ülése.

Az egyesület az 1920. évről szóló elszámolását Budapesten f. év. április 1—5-ig tartotta. A vezető igazgatóság részéről jelen voltak Conradi L. R. és Rühling R.

atyafiak. Az egyesület részéről Mink A., Koch V., Zeiner A., Jeszenszky B. és Czira F. atyafiak, mint rendes bizottsági tagok, továbbá Porcsin, Kraszkó és Fürtlinger atyafiak, mint az elszámoló bizottság tagjai. Ezekon kívül meghívott az egyesület pénztárnoka, és időnként a könyvtáros vezető.

Miután április 1-én reggel az ülés imával megnyitott, az előjáró az egyesület elmúlt évről szóló kimutatását közölte, amelynek alapján a következőket vettük tudomásul.

A tagok száma.

1919 december 31-én az egyesület 498 lelket számlált. Az év folyamán kereszttség által felvettettek 140-en, szavazás által 23-an, ezzel az összes szavazás 163 lélek. Kizárattott 24, meghalt 9, más területre 7-tel több lélek távozott mint amennyi érkezett, így az összes veszteség 40 lélek. A tiszta szavazás 123 lélek. Eszerint 1920 december 31-én az egyesületnek 611 tagja volt.

Pénzügyek.

A tized 422,420'67 K volt az 1919. évi 126,668'13 K-val szemben. A szavazás 295,752'54 K. Egy tagra az 1919. évi 259'46 K átlaggal szemben 591'36 K esett. Adakozás folytán 57.167'84 K folyt be, az előző évi 18,567'83 K-val szemben, szaporult 38,600'01 K. Az átlag 93'56 K volt az előző évi 38'05 K-val szemben.

Bár a tized és az adakozások összege, oly örvedetesen emelkedtek, mégis a munkások fizetésének engedélyezése, valamint a generálkonferencia. Összes kiadásai után még 116,625'83 K volt a többkiadás, amely fedezendő.

Iratok terjesztése.

A könyvárusítás az 1920-ik évben különösen fokozott mértékben haladt előre. 23 könyvtár 594,447-14 K-ra rugó összegben adott el könyveket, míg az 1919. évben 12 könyvtár 100,366-25 K értékben árusított könyveinkből, tehát 494,080-89 K az elért szaporulat.

A vallásos iratokat terjesztő egyesületek hasonlóképpen jó munkát végeztek. Eladott könyveikért 30,074-22 K folyt be, az 1919. évi 9171-50 K-val szemben és a 20,902-72 K szaporulat a múlt évi forgalom kétszeresét is felülmúlta.

Nem is dicsérhetjük eléggé Isten kegyelmét és hűségét, hogy bennünket mint munkásait és népét az elmúlt esztendőben oly gazdagon megáldott. Az ülések alkalmával különböző végzések hozattak, hogy ezek által Isten műve ezen országban is előrehaladjon. Így többek közt elhatároztattott, hogy mi is mint magyar egyesület csatlakozunk művünknek az egész világra kiterjedő tervéhez, és a negyedévenkénti 13-ik szombatán a generálkonferencia által meghatározott szűkös misszióterületek részére adakozást eszközölünk.

Minden ülésünkön és összejövetelünkön az egység és az őszinte megértés szelleme hatott át bennünket, úgy hogy ezen napok áldást és örömet hozók voltak valamennyiünk részére.

A nyilvános előadások, amelyek általában jól látogatottak voltak, a régi országházban tartattak. Csütörtökön március 31-én Zeiner atyafi beszélt, pénteken és vasárnap este pedig Conradi atyafi tartott előadást az eljövendő királyról és az új világról.

Szombaton április 2-án a budapesti

I. gyűlékezett termében volt áldásos összejövetelünk, Voigt Miksa atyafi ezen szombaton délután szenteltetett fel prédikátorrá.

Áldja meg a hűséges Isten az ő művét ez évben is, a munkásokat és a népet kösse össze az ő lelkeivel, hogy közösen munkálódva az ő ügyét győzelemre vihessék. Jelenések 22, 20.

Minck A.

Nevelés és a gyülekezeti élet ápolása.

Önnevelés.

Mi a nevelés? Szándékos és tervszerű befolyás a növendékre, melynek legmagasabb célja erős erkölcsös jellemnek kiképzése. De a szülőház és az iskola ezen célt nem tudják egészen elérni, mert befolyásuk csak néhány esztendőre van korlátozva. Sok fiatal emberben élénk vágy él valami nagyot elérni, szeretnének számottevő személyiségeké lenni. Hogy mesterek legyünk, egész életen át tartó munkára van szükség. Az embernek önnevelést kell gyakorolnia. Ezen fogalom lélektani boncolásánál egy megosztott „én” tűnik előtérbe, az egyik a nevelő, a másik, amely nevelve lesz.

De hol kell most már megkezdeni az önnevelést? Azon kicsiny és mindennapos dolgoknál, amelyek eleinte észrevétlenül befészkelik magukat, hogy később uralkodjanak rajtuk. Az önnevelés jelenti: A küzdelem felvételét azon romboló hatalmak ellen, melyek bennünk hullámanak. Azon hatalmak ismerik az ember összes gyengéit és megragadják

hideg kegyetlen kezekkel. Izzó becsúszástól vagy eltelve és hozzászoktál mindenhol az első helyet elfoglalni. Ekkor megkörtövényeznek ezen ellenséges hatalmak és ezt suttoják néked: „Vajjó nezz! Is sikerül helyedet megőrizned? Nem lehetséges, hogy valaki túlszárnyal? De ennek nem szabad megtörténni! Ezért fel! Igyekezz és törtess előre! Ne pihenj meg!” Talán lobbanékony és türelmetlen vagy és szeretnéd mindenhol a te igazadat és akaratodat keresztülvinni. Te elmulasztasz kis kötelességeket; te elhalasztasz valamit a következő napra, amit pedig azonnal el kellene intézned. Mindenki ismeri a maga hibáit. Az egyik beismeri azokat, a másik pedig nagyra van vele, — gyávaaságból. Hogyha az ember ezen hatalmakat, melyek az életet oly nehézé teszik, ismeri, úgy igyekezni kell azokat száműzni; ekkor kezdődik a küzdelem a másik énnel.

A győzelemért birkoznunk kell. Az élet művészetét értő embereké kell lennünk. Minden mértéken felüli lelki felindulás haszontalanul elhasznált erő, minden szertelen érzelem hamis lelki erő. Számtalan ember a legkisebb kellemtelenségénél felizgul. Sokan elkecseregnek, ha hűségukat a legcsekélyebb bántódás éri. Mindezeknél erő használtatik fel, mely a tárgynak nem megfelelő, hanem sokkal nagyobb értékű. Hogy mi magunkat nevelhessük, teljes akaratunk megfeszítésére, minden erőnk felhasználására van szükségünk. Mindez azonban elegendő, hogy személyiség lehessen valaki? Mert még mindig kérdéses: „Hogyan folytassam életemet? A kereszténynek pedig azt kellene kérdeznie: „Hogyan leszek vezetve?” Minden attól

függ, hogy Istennel nem-e ellenkezel, hanem, hogy akaratomat az övével összehangzásba hozva, olyan életet éljek, amely Istennek tetsző.

Ezért az önnevelés ima nélkül kilátástalan és félmunka; utoljára csak be kell látnunk, hogy a mi akaratunk sikertelen és küzdelmünk hiábavaló. Jakab azt mondja 4, 2-ben: „Nem nyerhetitek meg annakokáért, mert nem kéritek Istentől.” Ez az oka erőtlenségünknek, hiányzó szeretetünknek, ezért minden eredménytelenségünk és elégedetlenségünk: „Nem nyerhetitek, meg annakokáért, mert nem kéritek Istentől.” Az önnevelés ima nélkül hajtórést szenved; ima nélkül senki sem szabadulhat meg hibáitól. Miáltal győzte le magát Pál annyira, hogy beismerte: „Mert akartom vagyon a jóra, de hogy azt elvégezzem nem tehetem.” (Rom. 7, 18.) de felkiált (Fil. 4, 13): „Mindent cselekedhetem a Krisztus által, ki engem megerősít.” Jézus moná: „Valamit kérek az én nevemben, én megadom.” Ezzel oly felhatalmazást bíruunk, mely feljogosít bennünket arra, hogy a Király elé járuljunk, ahol biztosan számíthatunk meghallgatásra. Mégis vajjon szabad-e nekünk azon kis dolgokért könyörögnünk, melyek az önnevelésnél figyelembe jönnek? Nem-e nagy ahhoz az Isten, hogy a mi mindennapi kicsiny ügyeink végett leereszkedjen? Sőt, nem éppen ebben nyilvánul meg Istennek nagysága, hogy a legkisebbhez és legnyomorultabbhoz is leereszkedik? Az önmagukat nevelő embereknek imádkozóknak kell lenniök; csak akkor tudnak lényegben, szóban és tettben segíteni és küzdeni az Istennek országáért.

Az önnevelés lemondással jár, és

áldozatot követel. Ha valameennyi kívánságunk és reményünk kielégítették, sohasse érijük el a tökéletességet. Az önnnevelés keménységet és hajlíthatatlanságot jelent magunkkal szemben. Önnnevelés alatt olyan alapelveinket megszerzését értjük, melyek minden törekvésünket és cselekedetünket irányítják. Aki önmagát neveli, annak naponként kell önmagát megpróbálnia, időt kell szakítania, hogy gondolkodását és érzését, mindjebb mélyítse. Talán akadnak olyanok, kiknek ezen órák hiábavaióknak tűnnek fel; pedig még sem azok. Jellemünk fejlődésénél végtelenül fontos a csend. A lelki nyugalomnak pillanatai javítják az embert; ilyenkor megkönnyebbül. „Senki sem veszíti el szabadságát, kit a sors megtör, csak az marad rab, kit vágyai foglal eljének.” Ezen hatalmak ellen az önnnevelés kérlelhetetlen eljárás. Azok, kik nem hajlandók magukat nevelni, utoljára is be kell lássák, hogy szentvédélyük rabszolgái lettek. Az ilyen természetű emberek nagyon elégedetlenek, minthogy az élet nem felelt meg várakozásuknak. Csalódottaknak érzik magukat, bensegleg pedig szegények és üresek. Nekik ez a lét csak olyanak tetszik, mint egy nagy tévedés, be nem váltott ígért, mint egy szerföltött nagy csalás. Az ő életük senkinek sem öröm, mindenkinek csak teher. És mi ennek oka? Hogy könnyelműen bántak magukkal és sohasem igyekeztek az élethez alkalmazkodni.

Az önnnevelés alatt értjük: Az élet minden körülményei közepette megőrizni a kedvet, mert két ember közül mindig az lesz az erősebbik, amelyik még nem veszítette el az életkedvét. Éhezések folyton a tökéletességet!

Sose legyetek elégedettek magatokkal! Szívetek magas cél felé vágyjon és lelketek sose legyen jóllakott. Jel. 3, 17. Mily könnyen itélünk meg másokat hibáikért és gyengéikért! Itt új és fontos feladatra talál az önnnevelés; mert különben mogorva és gyűlölködő lesz az ember. Steinmüller következőket mondja: „Magadtól kívánj sokat, míg környezetedtől keveset, de mindenekelőtt: minden kedvetlenség okát magadban keresd!”

Napjaink jelszava az önbecsülés. Pál pedig mondja: „Jézusé legyen minden dologban az elsőség.” Kol. 1, 18. Krisztusé legyen minden: Erő, idő és tehetség. Ő talál elég alkalmat azok felhasználására. Önnnevelés által végre meg kell szoknia az embernek, hogy többé ne mondja azt: „En eleget tettem mások iránti kötelességemnek, többet nem kívánhat tőlem senki.” Krisztus azt mondta: „Aki téged egy mértföldre kényeszerít menni, menj el vele kettőre.” Máté 5, 41. Mit jelent ez a „Második mértföld?” Ez az első lépés, mely a kötelesség határán túl a szeretet világába vezet. Ahol a kényszerűség megszünik, ott kezdődik a második mértföld. Az Énnek áldozatot kell hozni, mert a Te gyakran alkalmatlan időben jön hozzánk. Itt az önnnevelésnek oda kell hatni, hogy az önnnevelés önmegtagadásá váljék.

Magunkat nevelni jelenti: Oly cselekedetekre törekedni, melyek az emberi lelket megvilágítják. A testi és szellemi munka habár ki is elégít, de még se nyújt tartós meglepégedést, mely az életet kitöltené és tartalmassá tenné. Feesche Mária mondja: „Örömet akarsz szerezni magadnak, úgy csak nyujts örömet!

másoknak!” Te neheztelsz embertársadra és bántó szót szólsz. A nyugodt arcot néha rándulni látod és hallod, amint a könnyű beszédbé fájdalom hang vegyül, de te nem akarsz megérteni. A büszkeséged visszafart. — Az önnnevelésnek kell őt legyőznie és a béke fog honolni benned.

Önnnevelőnek lenni jelenti: Felvenni a harcot az álnokság ellen. Mennyi társadalmi hazugság hangzik el! Ha alkalmatlan látogató érkezik, letagadjuk otthonlétünket. Fontos munkát végezve, melyet föltétlenül be kell fejezzünk, valaki fontos ügyben keres fel bennünket. Pillanatnyi kedvetlenség fog el. Miért kell éppen most zavartatnunk? És mégis barátságos szavakkal fejezzük ki örömünket az érkezőnek, látogatása felett, mert a szabályok és szokások így kívánják. Ezek tesznek bennünket álnokokká és képmutatókká. Miért nem szabad nyíltan és szabádon megmondani mi hátráltat?

Az önmagát nevelőnek az igazságtalan gyanúsításokat is meg kell bocsátani. Sokan ugyan a megbocsátást mint a gyengeség jelét tekintik, pedig az ellenkezője igaz, mert a megbocsátást súlyos belső küzdelem előzi meg. Ha megbocsátok, akkor már nem követelek többet, hanem eltekintek az elégtételtől és úgy veszem az illetőt amint van. Ha én valamit, csak a legcsekélyebbet is kívánom tőle, úgy ez már semmiképen sem megbocsátás. Nekünk meg kell tanulni ekképen gondolkodni: „Ennek így kellett történni! Szükséges volt, hogy ez így legyen! Isten a szeretet. Ő megbocsát és ugyanazt követeli az emberektől. A megbocsátás a legnagyobb hatalom, melynek semmi sem áll-

hat ellen. Ő az Istentől kívánt, kényszerítő és szükséges megbocsátás. Minden küzdelemben és tévelygésben ő nyujt segédkezet. Ő a békeség ereje és az emberi szív boldogsága és reménysége. Ha embereknek vagy anyagoknak nyelvének szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanáná lettem, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom.” 1. Kor. 13, 1.

A megbocsátó szeretet minden önnnevelés végcélja.

Wernike Anna Erzsébet.

A szolgálatban való öröm.

Isten gyermekeinek az élete a szolgálat élete. Isten gyermekei el vannak hívva, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljanak. 1. Tess. 1, 9. Minden egyes lélek, amely hittel ragadja meg Megváltóját s amely nála elfogadtatásra és megbocsátásra lett, azon felszólítást is hallja: „Menj és dolgozz ma az én szőlőmben!” Máté 21, 28. Isten gyermekei ez okból a munkát és szolgálatot mindig egy különös kiváltságnak és sohasem tekintik tehernek. Egyedül az élő és igaz Istennek szolgálnak. Szolgáljuk és munkájuk nem az értelmet, holt formaságokban merül ki, amelyek végül elenszenvet keltenek mindenkiben, hanem az emberiség érdekében hozott áldásos áldozatok sorozata lesz. Az ilyen keresztyén az Üdvözítőhöz hasonlóan növekedni fog „bölcsességben és Isten és emberek előtti kegyelemben.” Luk. 2, 52; Róm. 17, 18.

Az ily szolgálat végzése közben, bármily felelősséges és nehéz legyen is az, a szív igazi örömmel és boldogsággal lesz tele. S ez az, amire mind-

nyájunknak szüksége van. Ez az öröm akkor is megmarad ha mindent elvesztünk, megmarad az élet minden szenvedése es csalódása között is. Ezen öröme feltétlenül szüksége van Isten gyermekeinek, mert ezáltal fejlődhetnek a lelki életben. Ez az öröm Jézus örömének egy része, amelyről ő maga mondotta: „Ilyeneket szólók én tinéktek, hogy az én örömem bennetek legyen s hogy a ti örömtökök teljes legyen.“ Ján. 15, 11.

Ha azt keressük, hogy mi képezte Jézus életcélját és legnagyobb örömet, azt találjuk, hogy megkeresse és üdvözítse az elveszetteket. Luk. 19, 10. Ez a munka Jézusnak életszükséglete volt, amiképen ő maga mondja Ján. 4, 34. ben „az eledelem.“ Ez a munka nyújt nekünk igazi örömet. Boldog volt, ha az elveszetteket megtalálta és visszavezethette a nyájhoz. Máté 18, 12. Az igazi örömet, sohasem lelhetjük fel a semmittevésben, hanem az Urért való odaadó, buzgó munkában, a szolgálatban. Ez az igazi örömet nyújtó szolgálat még ma is életszükségleted is? Ismered te is ezt az igazi örömet?

Az alábbi sorokat egy fiatal testvérnőnk leveleiből vesszük ki és oly célból közöljük e helyütt, hogy a bennünk foglalt tapasztalatok másoknak is buzdítására szolgáljanak s hogy az itt leírt példákat mások is kövessék.

1920 december 20.-i kelettel írja ezen testvérnő: „Tegnap volt egy hete, hogy N. községben kolportáltam A. és P. testvérnőkkel. Munkánk gyönyörű eredménnyel végződött. 1540 korona értékű nyomtatványt helyeztünk el. Egyetlen könyvet, vagy füzetecskét sem hoztunk vissza. Mindent elhelyeztünk. Oh mily fenséges dolog is a mi Istenünkért

dolgozni. Ámbár bokáig gázoltunk a sárban lábaink nedvesek voltak, megöszse voltak fagyva, mégis vidáman énekeltünk az Úr dicsőítésére. A mindehatható Isten áldja meg munkánkat. Övé legyen a dicsőség.“

Ugyanez a testvérnő a következők írja 1921 március 1. kelettel: Vasárnap kolportáltunk s mondhatom, saját személyemen tapasztaltam, hogy az Ur angyala táborát jár az öt félok körül és megszabadítja őket. Zsolt. 34, 8. Munkánk örvendetes eredménye volt. Igaz, hogy a kutyák majdnem széttéptek bennünket, azonban a Zsolt. 34, 8. szavai beigazolódtak. Másnak oly rosszul éreztem magam a fáradtságtól, hogy alig tudtam felkelni. Azonban minden erőt megfeszítve mégis folytattuk munkánkat, melyet örömmel végeztünk a fáradtság és sok baj ellenére is.“

Adj a Ur, hogy az itt elmondottak lelkes visszhangra teljenek mindenki b, különösen pedig ifjúságunknak a szívében s az itt említett példa követésre találjon. Ne rettenjünk vissza semmiféle munkától sem. Örömmel vállalkozzunk a legnehezebb és legfelelősségteljesebb feladatok elvégzésére is. A jó Isten majd erőt ad a munkánk és szolgálatunk Akkor a mi munkánk és szolgálatunk is kiapadhatatlan forrásává lesz az igaz örömtököknek.

Voigt Miksa.

Ifjúsági rovat.

Egy sző a fiatal lányoknak barátnőikről és barátságaikról.

(Forditva a Review and Herald-ból 41.sz.1920.)

Minden fiatal lány igyekszik egyszer a másik nem figyelmét többé vagy

kevésbé megnyerni. Ezt a tényt nem lehet letagadni és nincs is semmi ok, ami miatt szégyenkezni kellene, mert ez természetes. Közönyösséget matatni csak tettetés. Figyeld az ő magaviseletét, de ne hadd magad áluakra csábitani azáltal, hogy ezen figyelmet magadra vonod. A hamis módszerek növelik a balga és kacér teremtések amugy is nagy számát. Habár ezek nem rossz lányok, de kellemetlen bírálatot és rossz hírnevet szereznek maguknak és másoknak. Én különösen azon lányokra gondolok, kik csoportosan kettesével, hármásával utcahosszat barangolnak, fecsegnek és tekintetükkel dobálóznak, remélve, hogy a figyelmet és csodálkozást magukra vonják. Talán sikerül néhány nem óhajtott férfinak tekintetét elfogniok, de valódi figyelmét, melyet minden őszintén gondolkozó és érző lány megérdemel, sohasem fognak nyerni.

Minden fiatal lánynak az legyen feladata, hogy amennyire csak lehetséges, feltűnés nélkül viselkedjen. A hangos beszélgetés a villamoson, nyilvános helyeken a fejeket összedugva, nevetésgélve, vagy valami módon lármát csapva, hogy ezáltal a figyelem magukra vonassék, mind helytelen dolog. Ezek nem csak a jó nevelésbe ütköző dolgok, hanem szeplőt képeznek a tiszta fiatal leányokon. Én mindezekről őszintén és nyíltan beszélek, mert nagyon is jól tudom, hogy ezt gyakran azon ideges állapot okozza, mely nemtörődőmség által majdnem hisztériává válik.

Az eféle botlások azután alkalommal elnyerik a megérdemelt ítéletet, Egy bizonyos városban a „D“-vonat 10 percreg várákozott. Egy néhány lány úgy

osztotta be idejét, hogy ilyenkor az állomáson lehessenek. Egy utas mozgást akart végezni, ezért kiszállt és többször elstált ezen lánycsoport mellett. A lányok egyike mindannyiszor hangosabban és hangosabban nevetett fel és mindig merészebben pillantott a férfira. Hiuságában azt hitte, sikerülni fog az illetőben kedvező benyomást keltenie. Mielőtt azonban a vonat elindult volna, megállt előtte az utas és kérde:

„Fiatal hölgy, van önnek anyja?“

„Miért? — i-igen“ dadogta.

„Ugy menjen haza és mondja meg néki, hogy tartaná addig otthon, míg ön meg nem tanulja, miként kell a nyilvánosság előtt viselkedni.“ Éz ezre felpattant a már mozgó vonatra.

Valahányszor hallom, hogy egy lány barátnőjének oly hanyos megjegyzést tesz, melyet idegen fülek is felfoghatnak, mialatt a kotnyeles kisasszony az elért hatást vizsgálni körülnéz, ha feltűnést keltő hangos kacajt hallok, vagy önuralmat nem ismerő hangot, vagy ha egy szép szempár jobbra-balra kutató rész pillantásait felfogom, úgy az elbeszélésben említett utast kívánom előteremteni, hogy megfelele bírálatot mondjon.

A következők csak akkor érvényesek, ha a fiatal lány már eladó sorban van, ha egy jóraváló fiatalember megakarja kérni. Ha ez az idő elérkezett, úgy módjában lesz magát nőességének teljes frissében nyujtani: mint egy virágot, mely érintetlen a meg gondolatlan meg-hittségekől — mely ujjenyomatok nélkül való. Ez méltassék különös figyelemre. Ha gyermekek fogocskát játszanak, bizonyára nem találisz különbséget

a fiú és lányka útése között, most már minden megváltozott. A te saját érzedéseden kell észrevenned a különbséget, mikor is jött el ideje annak, hogy magadra, vigyázz. Bizonyos tekintetben tulságosan gyöngéd volna ismertetni nyíló nőiességedet, hogy ezáltal tartozkodásra, intessél, amely a legtöbb esetben elegendő. Ha ezzel nem érsz célt, úgy gyöngéd módon tiltsd és add tudtára a meggondolatlan bántónak, hogy ő sértett és minden bizalmasságra való törekvése kellemetlen néked. A ritka könyv, vagy értékens festmény veszt értékéből, ha ujjlenyomatok vannak rajta. Talán helyénvaló ez a mondas, melyet emlékezetben kellene tartani: „Örizkedj az ujjlenyomatoktól!” Közületek mindegyik levonhatja a maga tanulságát.

Ezen kérdés másik oldala azon vesztélyt rejtegeti, megbotránkozni, dacára annak, hogy rossz szándék nem forog fenn. A lányoknak ezen része a komoly tisztelőket is távol tartja és gyakran jövőjét játsza el. Mert van utja és módja a kellemetlen dolgokat kellemessé változtatni, — ez olyan tárgy mely érdemes a tanulmányozásra. Ennek ellenében vannak olyan lányok, kik mindenkiivel jóban vannak. Ők minden fiatalemberrel csevegnek, értik az ügyes bánásmódot, és mindenkor hajlandók az egyiket vagy másikat mindenféle kirándulásokra elkísérni. A fiatalemberek mind szeretik őket, de egyik sem gondol arra, hogy szeretetével megajándékozza.

Egy ilyenfajta leányt, kit magam jól ismertem, Daisy-nak hívták, — ritka nev az ilyen lánynál. Mindenki szeretete, fiatal és öreg, férfiak és asszonyok egyaránt és mindenki a logjabbat mondta nekem róla. A körülötte lévő lányok

egymásután férjhez mentek, míg Daisy mátká maradt és végül egyedül maradt. Én érdeklődtem egy fiatalembernél, hogy mi az oka annak, hogy kevésbé vonzó lányok közben megházasodtak, meg ő üive marad. „Daisy szeretetreméltó” válaszolt ő, „de ő inkább jó társalgó. A férfinak más természetű asszonyra van szüksége. Több nőiességgel kell bírjon, én azt hiszem ön megért mire gondolok.”

Ő nagyon is találoan válaszolt. A férfiak a választott asszonyban az ő nőiességüket kívánják megnyerni. Ez nagyon is igaz. Az ő állásuk nem esik számításba. A lány lelke a mérvadó. A villamoson található lány, kinek nincs fontosabb teendője, mint magát elragadónak mutogatni, bizonyára teljesen nélkülözi ezen főerényt. A lányok, kik iródban, boltokban, kórházakban, könyvtárban, vagy iskolákban vannak alkalmazva, talán fokozott mértékben bírnak azt.

Még szeretnék valamire rámutatni. Nem szabad elfelejteni, hogy egy anya nehéz helyzetekben jól kiismeri magát. Én állítom ezt, habár jól tudom, hogy gyakran nem oly benső a viszony anya és lánya közt, mint az a teljes bizalomhoz szükséges. Voltak lányok, kik így szóltak hozzám: „Az édesanyámmal nem tudok úgy beszélni mint Önnel. Ő nem ért meg engem.”

Igaz, én tudom, hogy sok anyában nincs meg az igazi megértés gyermeki kérelmével szemben, de sok esetben megértenék őket, ha lányaik több bizalommal közelednének kozzájuk. Gyakran becsüli az anya lánya tartózkodóságát, és nem akar tolazkodó lenni. Ezen tartózkodás azonban válaszfalat von között-

tük. Kisérelt meg azért hallgatásodat legyőzni, és tárd fel szivedet Anyádnak! Mert nincs a földön jobb barátinód és nincs senki, aki téged jobban megért, ha előbb az akadályokat eltávolítottad.

R. Stein.

Otthon és családi kör.

A szülők felelősége a gyermekeikért.

(Kivonat a „Counsels to teachers“-ből.)

Isten a családot jelölte ki a legfontosabbnak valamennyi nevelési módszer közül. A gyermek nevelése az otthonban kezdődik. Ez az első iskolája néki. Itt kell születőtől, kik első tanítói, azon tanításokat megnyerni melyek egész életén át vezetni-vogják: A kimélet gyakorlása, engedelmesség, tisztélet és önnevelés. Az otthon nevelő hatástól függ, hogy a jó vagy rossz hatalmasodik-e el rajtunk. Sok tekintetben elrejtve működik és lassan haladva. Ha azonban a helyes irányban haladnak, úgy az igazságnak és igazságosságnak messzekiható hatalmát fogják képezni. Ha a gyermek otthon nem lesz helyesen oktatva, úgy a sántán fogja őt választott eszközeivel nevelni. Mily fontos tehát az otthon iskolája.

Az otthon iskolájában mely a nevelés első foka az összes tehetségeket ki kellene csiszolni. A szülők kötelessége tisztelt, szellemileg és lelkileg nevelni. Minden atyának és anyának dolga gyermekeiknek jellemét arányosan és egyenletesen kiépíteni. Ez nem csekély és jelentéktelen munka, ez oly mű, mely

épen annyi komoly meggondolást és imádságot, mint túrelmet és kitartó fáradozást igényel. Igazi alapot kell lefejtetni, erős és tartós emelvényt építeni és akkor napról napra kell a művön építeni, a tisztás és újraépítés munkáját végezni.

A gyermekek vagy a bűn vagy az igazságosság szolgálatára nevelhetők. Salamon azt mondta: „Tanítsd a gyermekeket is az Ő utának módja szerint; még mikor megvénheszik is, el nem távozik attól.” Példb. 22, 6. Ez határozott beszéd. Az a tanítás, melyet Salamon ajánl, áll a vezetésben, nevelésben és fejlesztésben. Hogy azonban ezen munkát elvégezhessek, a szülőknek maguknak is ismerni kell az utat, melyen a gyermek járjon. Lehetetlen a szülőknek gyermekeiket helyesen nevelni, ha előbb Istenre nem bízzák magukat.

A testi nevelés, a test kiképzése sokkal könnyebb, mint a lélek nevelése. A gyermekszoba, játéktér, műhely, a földiken való munkálkodás, mind a testi nevelést szolgálják. Rendes és kedvező körülmények között a gyermek természetes módon nő egészséges testté és szervei jól fejlődnek. Dacára ennek, gondosan kell a gyermeket testileg nevelni.

A Lélek nemesítése, a gondolatok tisztasága és nemesítése, a szavak és cselekedetek megválasztása, fáradságos munkát igényel. Sok türelemmel kell a rosszra való hajlamot a szív kertjéből kigyomlálni. A lelki oktatás semmiesetre sem hanyagoltassék el, mert „az Ur féltelme a bölcsesség kezdete.” Zsolt. 111, 10. Egyesek a nevelést a vallás fölébe helyezik, pedig a helyes nevelés

a vallás. A bibliának kellene minden gyermek első tankönyvének lenni. Ezen könyv alapján kellene a szülőknek bölcsen tanítani, úgy hogy egész életük vezérvonalá az Ur szava legyen. Belőle tanulják meg a gyermekek, hogy Isten az ő Atyjuk és az Ő igéjének szép tanításából ismerjék meg az Ő jellemét. Es amennyiben az ő alaptana elméjükbe vésettetik, tanuljanak meg igazságosan cselekedni és magukat megítélni.

Egyes szülők néhány okból kifolyólag nem szívesen nyújtanak vallásos tanítást gyermekeiknek, hanem átengedik nekik a szombatiskolásban ezen ismereteket megszerezni, amit nekik volna előjoguk és kötelességük a kicsinyekkel közölni. Az ilyen szülők elmulasztják a rájuk rótt felelősségnek eleget tenni és gyermekeiknek sokoldalú nevelést adni. Isten megbizta népet, hogy gyermekeiket „fegyvermezzetben és az Urhoz való ragaszkodásban” neveljék. Mit jelent a fegyvermezzés és az Urhoz való ragaszkodás? Ez annyit jelent, mint őket az irás szerint való életre tanítani és az Isten igéje-tanításának követésére; segíteni őket, hogy világos képet nyerhessenek arról, hogy mi szükséges ahhoz, hogy Isten városába beengedtesse. Nem mindenkinél, kik oda belépni kívánnak, nyitvatnak meg a kapuk, hanem csak azoknak, kik igyekeztek az Isten akaratát megismerni és életüket általa vezetettetni.

Szülők, a tanítás, melyet gyermekeiteknek adtok, legyen egyszerű és bizonyosodjatok meg afelől, hogy világosan kell előadnotok, hogy föltétlenül megértésük. Az Isten igéjéből vett tanítás és saját tapasztalataitok által oktathatjátok őket arra, hogyan rendezzék be életü-

két a magas és eszményi célnak megfelelően. Már gyermek és ifjkorunkban megtanulhatják, hogyan kell komoly és értelmes életet élni, hogy a jónak gazdag aratása legyen.

E. G. White.

ORVOSI MISSZIÓ ÉS EGÉSZSÉGTUDJÁGI ÁPOLÁS.

Te vagy az.

L. A. Hanseritől.

Te magad vagy az, kire a súlyos felelősség hárul, egészségedre vigyázni igaz ugyan, hogy az orvos különösen az egészségügygel foglalkozik és az ő hivatása az emberek egészségével törődni, mégis te vagy elsősorban felelős, ami a te személyedet illeti.

Te vagy az, akinek az egészségügyi szabályokat magadra alkalmaznod kell. Az egészségügyi hivatalok felállítják ezen szabályokat, melyek törvényszerűségeknél fogva, a te személyedet is illetik. A nyilvános egészségügyi intézmények nagyban hozzájárulhatnak az elterjedt járványok megszüntetéséhez. Sok egyéb ugyancsak veszedelmes betegségnél, szintén lehetne segíteni, ha maga az illető segédkezne benne. Te magad vagy az, kinek módjában áll hozzájárulni ahhoz, hogy betegségdből kigyógyuljál. A gyógyintézet kitűnő hely a betegeknek, a jó orvos nagy segítség, hű betegápoló Istennek adománya és az alkalmas gyógyszerek áldására vannak a betegek, de ezek éppoly kevésbé képesek az embert meggyógyítani, mint a fegyházak, börtönök és fenytékek er-

kölcsi tekintetben megjavítani. Mindenkinek személyesen el kell ismernie, hogy Isten az egészség adományozója és az összes gyógyszerek csak célja elérésére szolgáló eszközök. A te dolgod, hogy Istennek készségét, mellyel meg akar gyógyítani, kiérdemeljed, hogy áldását elnyerhessed.

Néked kell legjobban ismerned magadat. A háziorvosod, ki tégedet eléggé ismer, talán többet tud egészségéd állapotáról, de néked is hozzá kell járulni ehhez tehetséged szerint. Ha tanulsz is valakitől a test épületéről és működéséről általánosságban és ha az egészség-ápolást elsajátítanád is, a saját tested és annak működésének megfigyelése egyéni kötelességed. Magadnak tudnod kell, mennyit egyél, aludjál és életedet részben miként osszad be célszerűen. Módoiban áll életedről mérteget készíteni és azt megfelelően kiegyenlíteni.

Te magad valold kárát, ha az egészségügyi szabályokat semmibe sem veszed. Sőt a te hibád hozzátartozóidat és barátaidat is érinti. A veszteséget a társadalom is megérzi, de te magadat fog közvetlenül érinteni. Te vagy az is egyuttal, kinek leginkább módjában áll maga-magát elővigyázati szabályok által a szenvedéstől és fájdalomtól megóvni.

Te magad fogsz legjobban örülni egészségédnek. Habár másoknak életed, erőd és egészségéd által hasznot hajt és azokat boldogítod, de végül magad vagy az, akinek magán tapasztalnia kell, hogy mit jelent erősnek, ruganyosnak, egészségeseznek lenni.

Könyvárusítás.

Csendes küldöttek.

„Minden hívőnek töle telhetőleg sok traktátot, iratot és könyvet kellene terjeszteni.” Tégy valamit; cselekedj azonnal! Gondolj arra, hogy arra, hogy az angyal, ki az utolsó kegyelmi üzenetet hirdeti a világnak, gyorsan repül.

Az Urnak ezen üzenetei sürgősek, azonnali és kiterjedtebb munkálkodást kívánnak. Hogyan tehetünk eleget legjobban az Ur kívánásának? Vannak még más módok is a traktátoknak házról-házra való kölcsönzésén kívül, amely által az igazság ezen kis küldöttel az üzenet ismeretének eredményes terjesztésére felhasználhatók.

Röpiratokból és röplapokból kis készletet kell tartani, amelyekből minden levélhez — még üzleti tárgyuakhoz is — egyet csatolhatunk. Ki tudja nem-e sikerül? Jó mindenfelé szórni magot. A magán levelezés által való terjesztésen kívül megszerezhetjük a kiadótól vagy könyvüzletől azoknak neveit, kik nagy könyveket vettek. Ezekkel levelet válthatunk, küldhetünk nekik traktátokat, megkérdezhetjük, hogy a vásárolt könyvet olvasták-e, esetleg módunkban lesz figyelmüket egy bizonyos fejezetre irányítani. Mégis vigyázni kell nehogy oly traktátot küldjünk, melyek előítéletet kelthetnek. Igyekezni kell a bizalmat megnyerni, hogy az emberek kérdéseket tegyenek, mielőtt még más iratokat küldenénk.

Nálunk is vannak még oly távol fekvő falvak és helyek, ahol az embe-

reknek nincs annyi olvasni valójuk mint a nagyvárosiaknak. Az ilyen emberek címei kiválóan alkalmasak missziólevelek írására, mert őket nehéz más oldalról megközelíteni. Ezen munka különösen azoknak való, akik nagyobbára otthonukban tartózkodnak. Maga a dolgozó anya is talál alkalmat arra, hogy hetenként egy vagy két misszió levelet írjon; ez a fáradozás lelki frissességet fog nyújtani.

E. M. Graham.

Gyermekeknek.

Illés hollói.

Özvegy Konrádnának négy kis gyermeke volt, köztük Richárd volt a legidősebb, ki abban az évben töltötte be a nyolcadik évét.

E kis család nagyon szegény volt, egy este is az éhségfelel panaszkodtak édesanyjuknak, de sajnos nem volt mit adjon nekik.

A szegény asszony az Urhoz imádkozott kit ismert, kiből élt s kinek segítségében hitt.

Édesanyám — szólott hozzá Richárd mikor anyja befejezte az imát, — nincs a bibliában megírva, hogy az Isten egy jámbor emberhez hollókat küldött, hogy neki kenyeret vigyenek?

— Igen fiam! De ez már nagyon régen volt.

— Kí tudja — mondá Richárd — Isten még ma is küldhet hollókat, én mindenesetre kifogom nyitni az ajtót, hogy bejöhessenek, ha elküldené azokat hozzánk. Azzal már ott is termett

és kitérte azt, hogy a lámpa fénye messzire elvilágított. Egy pillanattal később arra ment a polgármester, a nyitott ajtó előtt megállott és benézett, a négy üde gyermek és a tiszta szoba meglepte őt és belépésre készítette.

— Jó asszony — kérdé a polgármester — miért van kitérve az ajtókat ily késő este?

— Konrádné asszony egy keveset megjegyezt a nagy vendég láttára. Ah: mondá zavartan, ezt a Richárd kis fiam cselekedte, hogy a hollók betaláljanak, ha nekünk kenyeret hoznak.

— Igazán? — kérdé nevetve. — Richárdnak igaza volt, itt áll egy holló sőt egy elég nagy, kit az Isten küldött hozzátok. Jöjjetek velem kis fiam énekeket néked kenyeret, a kis fiut elvívte magával és megtöltötte egy kosárral mindenféle étellel.

Richárd sített haza kincsével, a gyermekek a kenyér láttára tapsoltak örömmel. Mikor már megvacsoráztak Richárd még egyszer kinyitá az ajtót és mondá: „Köszönöm édes Jézusom” azután csendesen betevé azt.

Isten az ő gyermekeit nem hagyja el mikor legnagyobb a szükség akkor legközelebb a segítség, csak hogy nem mindig abban a formában jelenik meg mint ahogy mi azt várjuk. Richárd hollókat várt, Isten pedig a polgármestert választotta eszközül, hogy az özvegy asszony imáját és a kis Richárd rendíthetetlen hitét megtalálja.

Gyermekünnepek Budapestén.

Az Ur segédelmével május 16-án délután gyermekünnepeket rendeztünk. Közös ima és ének után a kicsinyek

szavaltakat és párbeszédet adtak elő melyekben a legkisebb gyermek is részt vett. Buzgalmuk és kedves közvetlenségük, melylyel az Urat dicsérték, mindnyájunk szívét hálával töltötték el az Ur iránt. Az Ő kegyelmének és jószágának köszönhetően, hogy ezt a kis nyája összehozta. Ezután Lovass testvérnőt a 14. Zsolttár alapján szövegeztük; rámutatott arra, hogy mily fontos a gyermekintézetet fiatal lelkük nevelésére, hogy a külső világi befolyástól, mely ott kint fenyegeti őket, megvédhessük. Az ünnepély emeléséhez hozzájárult a pesti énekharis. Ez alkalommal befolyt 51510 K misszióadatok.

közös. Közös énekekkel és imával köszöntjük meg az Urnak ez áldásos délutánt. *Voiht Boriska.*

Halálhíradás. 1921 július 8-án hunyt el Bognár János atyánkfia (Kaposvár), életének 19-ik évében ki csak rövid ideig lehetett a gyülekezetünk tagja, de az Ur iránt teljes hűséget és szeretetet tanusított. Hitünkben él a boldog viszontlátás reménye. Az elhunyt atyánkfia kóporsójánál, a szülők, rokonok és egybegyűlt sokasághoz az alulírott, intézett vigasztaló szavakat a 90-ik Zsolttár alapján. *Debreczeni Sándor.*

A Magyar-Misszióterület negyedévi jelentése 1921 április 1-től június 30-ig.

Helységek	Tagok sz.	Felv. ker.	Tized		Szombatikola		Hétköz. adakozás		Imanapi adakozás		M. missz. adakozás	
			K	f	K	f	K	f	K	f		
Alberti-Irsa	6	—	1550	—	7	6	36	—	32	—	—	
Békés	24	3	2626	—	24	14	90	3970	146	—	216	
Békéscsaba	52	2	10763	40	53	49	10	10850	146	—	—	
Békéscsaba	80	6	24891	30	103	80	31	12712	388	10	—	
Bonyhád	7	—	1035	—	7	4	20	112	29	—	30	
Budapest I.	125	1	51977	80	122	80	60	29137	296	—	806	
Budapest II.	68	—	24169	54	50	45	12	7470	853	26	76	
Budapest III.	26	—	2886	70	24	20	30	—	29	—	—	
Battonya	9	—	1915	—	7	7	—	—	50	—	—	
Csorvás	9	—	908	—	8	8	—	—	30	—	—	
Dunakisvársány	4	—	346	—	4	4	—	—	88	—	—	
Eger	13	1	3697	50	18	15	52	3390	84	20	—	
Gyulavári	13	—	1639	—	13	16	280	1840	50	—	—	
Ják	3	—	423	—	3	3	32	1050	4	—	—	
Kaposvár	9	1	587	—	8	8	115	40	22	12	—	
Kapoly	6	—	292	—	6	6	26	—	—	—	—	
Kétegyháza	11	—	3593	49	22	18	268	43	—	80	20	
Kiskunfélegyháza	21	3	537	—	5	5	83	26	63	—	122	
Konárom	5	—	705	40	8	7	64	10	19	—	5	
Lovasberény	7	—	12319	22	45	45	1135	80	181	16	—	
Miskolc	47	12	2772	70	8	8	161	64	29	10	33	
Nagykanizsa	8	—	1673	—	16	16	87	2510	29	15	29	
Nagyveleg	16	—	1448	—	6	6	505	4215	106	30	44	
Nyiregyháza	6	—	600	—	3	3	69	14	—	11	70	
Pákoz	3	—	1419	—	9	9	280	80	144	61	130	
Rödöny	38	—	4475	10	37	32	503	40	14	40	—	
Sarkad	9	2	4314	95	7	7	227	2050	64	81	241	
Sopron	9	—	936	12	9	8	143	19	11	14	40	
Vál	9	—	6839	—	34	34	344	10	180	50	105	
Különállók	34	11	1721	72	—	—	—	—	—	—	—	
Összesen:	677	41	91490	94	668	563	13262	15	44	3053	31	771
												35
												1876

**A Magyar-Missióterület missió- és traktátageszületeinek negyedévi kimutatása
1921. április 1-től június 30-ig.**

Helységek	Jelentések	Missió- látogat.	Bibliára	Elküldött levelek	Beérk. levelek	Folyóirat csoport.	C. elő- fizetők	Nyomtatvány		Folyóiratok		Bevétel	
								elaj.	szám	el- járás.	ajánd. árúsít.	K	f
Alberti-Irsa	3	4	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Battonya	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Békés	18	43	17	—	—	—	—	432	—	—	—	187	—
Békéscsaba	14	112	50	3	—	—	—	—	—	—	—	1986	—
Békésgyula	15	200	139	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Bonyhád	4	21	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Budapest I.	120	390	560	20	8	—	—	—	—	—	—	—	—
Budapest II.	50	155	420	12	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Budapest III.	16	22	52	12	—	—	—	88	—	—	—	—	—
Csorvás	6	20	30	5	—	—	—	1500	—	—	—	—	—
Dunakisvársány	2	3	18	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Eger	7	20	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gyulavári lak	3	2	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kapoly	2	10	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kaposvár	2	8	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kétegyháza	8	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kiskunfélegyháza	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Komárom	5	8	25	5	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Lovasberény	7	15	8	10	5	—	—	—	—	—	—	—	—
Miskolc	16	26	104	12	—	—	—	1146	—	—	—	—	—
Nagykanizsa	8	76	125	79	30	—	—	—	—	—	—	—	—
Nagyveleg	10	56	66	19	12	—	—	30	—	—	—	—	—
Nyíregyháza	3	12	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pákozd	3	9	6	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rödöny	4	50	35	12	8	—	—	—	—	—	—	—	—
Sarkad	4	9	37	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sopron	8	7	39	7	5	—	—	148	—	—	—	—	—
Vál	9	205	103	17	23	—	—	90	—	—	—	—	—
Különállók	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	348	1497	1912	224	103	—	—	356	4429	—	4	10355	60

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Bpsten.

Szerkesztőségi bizottság:

Minck A., Zeiner A., Kocsy V.

Felülsz szerkesztő: **Zeiner A.**

Advent-nyomda Ujpest, Árpád-ut 21.